

L.dz. 1864 /2012

Lublin, dnia 17 września 2012 r.

Uchwała nr 10/11/2012
Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie
z dnia 17 września 2012 roku
w sprawie odwołania Stanisława Pawluka od uchwały Walnego Zgromadzenia
Członków Koła Łowieckiego nr 39 „Miś” w Kocku o wykluczeniu z Koła

Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie, po rozpatrzeniu odwołania Stanisława Pawluka z dnia 13 czerwca 2012 r., od uchwały nr 8/2012 z dnia 27 maja 2012 roku Walnego Zgromadzenia Członków Koła Łowieckiego nr 39 „Miś” w Kocku o wykluczeniu z Koła, działając w oparciu o § 172 ust. 7 pkt 1 Statutu PZŁ

p o s t a n a w i a

odwołania nie uwzględnić.

Uzasadnienie

Uchwałą nr 8/2012 z dnia 27 maja 2012 r. Stanisław Pawluk został wykluczony z Koła Łowieckiego nr 39 „Miś” w Kocku.

Od powyższej uchwały odwołanie złożył zainteresowany zarzucając naruszenia zarówno obowiązującej procedury statutowej, jak i brak podstaw merytorycznych wykluczenia.

Rozpatrując odwołanie Zarząd Okręgowy w pierwszej kolejności, z urzędu, dokonał analizy strony proceduralnej wykluczenia nie stwierdzając w tym zakresie uchybień.

Wniosek wymaganej Statutem PZŁ liczby członków o wykluczenie Stanisława Pawluka z koła został uzasadniony i przesłany zainteresowanemu. Sprawa wykluczenia znajdowała się w porządku obrad walnego zgromadzenia i został o tym w terminie powiadomiony Stanisław Pawluk i pozostali członkowie koła. Stanisław Pawluk nie stawił się na obrady walnego zgromadzenia, miał jednak możliwość zajęcia stanowiska na piśmie. Uchwała o wykluczeniu podjęta została w głosowaniu tajnym, wymaganą większością głosów i zawiera uzasadnienie. Uchwała ta wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o trybie odwoławczym została zainteresowanemu doręczona. Z tych też względów brak jest podstaw do kwestionowania procedury związanej z wykluczeniem z Koła Łowieckiego nr 39 „Miś” w Kocku Stanisława Pawluka.

Stanisław Pawluk w swoim odwołaniu z dnia 13 czerwca 2012 roku, podniósł szereg zarzutów - argumentów przemawiających w jego mniemaniu za tym, iż podjęta uchwała powinna zostać uchylona.

Pierwszy z nich dotyczył braku terminowego zawiadomienia członków koła o walnym zgromadzeniu. Zarzut ten był przedmiotem innego odwołania zainteresowanego i odwołanie to nie zostało uwzględnione przez organ odwoławczy, o czym zainteresowany został poinformowany pismem z dnia 11 lipca 2012 roku. Tym samym dalsze rozpatrywanie tej kwestii stało się bezprzedmiotowe.

Drugi z podnoszonych argumentów został również zainteresowanemu wyjaśniony, gdyż był on przedmiotem zapytania prasowego skierowanego do tegoż zarządu. Odpowiedź na przedmiotowy wniosek zainteresowany otrzymał pismem z dnia 3 kwietnia 2012 roku, zaś obecnie sprawa ta jest przedmiotem postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Lublinie.

Trzeci z podnoszonych w odwołaniu argumentów, również dotyczy problematyki działań zarządu, który według jego uznania nie posiadał legitymacji do działań statutowych. Kwestia ta również była wyjaśniana zainteresowanemu pismem z dnia 3 kwietnia 2012 roku.

W kolejnym zarzucie Stanisław Pawluk podnosi wadliwość działań zarządu koła w związku z listą podpisaną przez myśliwych oraz kwestionuje fakt, że lista taka wpłynęła do zarządu koła, gdyż nie została mu ona okazana. Zarząd okręgowy dokonując analizy zebranego w tym zakresie materiału stwierdził, iż lista taka wpłynęła do zarządu koła w dniu 14 stycznia 2012 roku, a datowana jest na dzień 25 października 2011 roku. Tym samym zarząd koła będąc zobligowany zapisami statutowymi (§ 56 pkt 4 Statutu) podjął działania dotyczące zwołania Walnego Zgromadzenia Członków Koła oraz umieszczenia w nim punktu o wykluczeniu Stanisława Pawluka.

Piąty z podnoszonych zarzutów także nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący cytując pismo podpisane przez członków koła mylnie podaje jego datę. Pismo to opatrzone jest datą 25 października 2011 roku, a nie 21 października 2011 roku. Dodatkowo kwestia związana faktem, iż Walne Zgromadzenie Członków Koła zwołane zostało na dzień 27 maja 2012 roku, uwarunkowane było kwestiami technicznymi. Po pierwsze: wniosek wpłynął do zarządu koła w dniu 14 stycznia 2012 roku. Po drugie: rokrocznie, w okresie wiosennym, Zarząd Koła jest zobowiązany zwołać zwyczajne walne zgromadzenie celem rozpatrzenia spraw związanych z zakończeniem roku łowieckiego (§ 55 Statutu PZŁ), a tym samym sprawy te zostały połączone ze sobą. Niecelowym, bowiem było zwoływanie walnego zgromadzenia jedynie w celu rozpatrzenia wniosku o wykluczenie. Ponadto we wniosku podpisanym przez członków koła znajduje się wyraźna sugestia, aby punkt o wykluczenie Stanisława Pawluka umieścić w porządku obrad najbliższego walnego zgromadzenia. Wreszcie przed zamieszczeniem punktu w porządku obrad zarząd był zobowiązany zrealizować zapisy § 9 ust. 1 pkt 3 Statutu i umożliwić zainteresowanemu złożenie wyjaśnień. Tym samym zwołanie Walnego Zgromadzenia Członków Koła na dzień 27 maja 2012 roku, uwzględniając terminy statutowe i opisane wcześniej przesłanki uznać należy za zasadne.

Szósty z podnoszonych zarzutów nie może być rozpatrywany gdyż nie ma możliwości weryfikacji anonimu, o którym jest mowa w odwołaniu Stanisława

Pawluka, a ponadto anonimy nie mogą stanowić wiarygodnych dokumentów w sprawie, jaką jest wykluczenie członka koła. Dodatkowo wnioski o wykluczenie z koła Stanisława Pawluka przesłany członkom wraz zawiadomieniem o walnym zgromadzeniu oraz zawarte w nim zarzuty pokrywają się z zarzutami opisanymi we wniosku skierowanym do zarządu koła, a podpisanym przez członków koła. Pomimo, iż sformułowania w obydwu wnioskach nie są wierną kopią zarzutów jednak ich merytoryczna zawartość jest tożsama.

Siódmy z podnoszonych zarzutów związany z umieszczeniem w uchwale treści zarzutów niewnioskowanych przez członków koła ocenić należy, jako zupełnie bezzasadny. Wynika to z faktu, że w uzasadnieniu uchwały nr 8/2012 enumeratywnie wymienione są zarzuty pokrywające się z tymi zawartymi we wniosku o wykluczenie przesłanym do członków koła wraz z zawiadomieniem o walnym zgromadzeniu. Dodatkowo zarzuty te wynikają wprost z zarzutów ujętych w piśmie członków koła z dnia 25 października 2011 roku, stanowiącego wniosek do zarządu koła o wykluczenie z koła Stanisława Pawluka.

Ósmy z podnoszonych zarzutów w ocenie organu odwoławczego pokrywa się wprost z siódmym i został już wyjaśniony.

W dziewiątym z podnoszonych zarzutów odwołujący się stwierdza, że wykluczenie nastąpiło w oparciu o wydarzenia fikcyjne, które nie miały miejsca, a jednocześnie sam dołącza dokumenty je potwierdzające np. zażalenie Romana Topyła z dnia 5 października 2005 roku. Również zarząd Koła Łowieckiego nr 39 „Miś” w Kocku dostarczył dokumenty potwierdzające, iż opisywane zarówno w dzienniku „Łowiecki”, jak i doniesieniach do prokuratury przez Stanisława Pawluka sytuacje czy przestępcze działania nie miały miejsca, a śledztwa w tej sprawie były umarzone.

W kolejnym - dziesiątym z zarzutów Stanisław Pawluc podnosi, że kwestionował uchwały walnego zgromadzenia zgodnie ze statutowym prawem opisanym w § 40 pkt 2 Statutu. Jednak w swoim odwołaniu wspomina wyłącznie o krytyce, zaś pomija dość istotne zapisy przywołanego przez siebie zapisu. Otóż członek koła ma prawo do oceny działalności koła, ale również prawo do

współdecydowania o jego sprawach oraz zgłaszania odpowiednich wniosków do organów koła. W tym konkretnym przypadku działalność Stanisława Pawluka ograniczała się wyłącznie do krytyki i odwołań kierowanych zarówno do władz koła, jak i władz Zrzeszenia PZŁ. Tego typu działalność należy ocenić jedynie, jako działalność destrukcyjną. Pamiętać należy, że zaskarżenie uchwał nawet całkowicie bezzasadne powoduje wstrzymanie ich wykonania i przeciągnięcie w czasie wejścia uchwały w życie. Tym samym w ocenie zarządu okręgowego zainteresowany nie kierował się dobrem koła, ale jedynie chęcią torpedowania jego działań. Stanisław Pawluk mógł aktywnie włączyć się w działalność koła, przedstawiając swoje stanowisko i argumentację na jego poparcie tak, aby uchwały podejmowane przez jego organy nie mogły zasadnie być kwestionowane.

W jedenastym z podnoszonych zarzutów Stanisław Pawluk zaskarża coś, czego brak jest zarówno we wniosku o wykluczenie, jak i uzasadnieniu uchwały o wykluczeniu. Tym samym nie podlegał on ocenie przez organ odwoławczy.

W dwunastym i trzynastym punkcie odwołania Stanisław Pawluk przytacza naruszenie norm konstytucyjnych, jakich dopuszczono się przy wykluczeniu. W ocenie organu odwoławczego wykluczenie członka koła, jako jednego z podstawowych ogniw zrzeszenia Polski Związek Łowiecki, następuje w oparciu o zapisy statutowe. Z kolei, jeżeli zachodzi naruszenie norm konstytucyjnych to organ odwoławczy, jakim jest zarząd okręgowy PZŁ nie ma podstaw prawnych do podjęcia działań w tym zakresie, zaś działania takie może podjąć wyłącznie Sąd Powszechny. W tym miejscu stwierdzić należy, że zawiadomienie organów ścigania o popełnieniu przestępstwa jest prawem i obowiązkiem każdego obywatela. Dotyczy to jednak sytuacji **uzasadnionego** podejrzenia, a nie kierowania zawiadomień jedynie w celu stworzenia powszechnego przekonania o przestępczej działalności koła czy jego członków. Niestety z całokształtu działań Stanisława Pawluka wynika taki wniosek.

W czternastym z podnoszonych zarzutów Stanisław Pawluk stwierdza, iż zarząd koła z prawa członka koła próbował uczynić jego obowiązki. Stwierdzić należy, iż zainteresowany mylnie podaje podstawę Statutu PZŁ, gdyż prawa

i obowiązki członków koła opisane są szczegółowo w § 40 oraz § 41 Statutu. Oczywiście z praw członków koła nie można czynić obowiązków. Zważyć jednak należy, że prawo jest czasami także obowiązkiem. Jeżeli nie uczestniczy się w życiu koła i jego przedsięwzięciach, chociaż nie zawsze jest to obowiązek, to niezasadne jest następnie kwestionowanie działań, na które mogło się mieć wpływ, a nie skorzystano z tego. Dodatkowo Statut PZŁ (§ 41) nakłada na członka koła zakres obowiązków, m.in. współdziałanie z organami zrzeszenia w wykonywaniu ustawowych i statutowych zadań koła i zrzeszenia, z czego zainteresowany nie wywiązywał się. Pamiętać wreszcie należy o zapisie § 41 pkt 9 Statutu PZŁ. Do obowiązków członka koła, nie tylko praw, należy osobiste uczestniczenie w pracach organów koła, do którego należy. Jednym z organów koła jest walne zgromadzenie, (§ 51 pkt 1 Statutu PZŁ), które tworzą członkowie koła. Stanisław Pawluk nie brał natomiast udziału w walnych zgromadzeniach, nie usprawiedliwiając nawet swojej nieobecności, a następnie kwestionował wszystkie podjęte uchwały.

W piętnastym z podnoszonych zarzutów Stanisław Pawluk błędnie zakwalifikował sprawy związane z wykluczeniem z koła, ze sprawami dyscyplinarnymi prowadzonymi przez uprawnione organy zrzeszenia. W przypadku spraw związanych z wykluczeniem z koła Statut PZŁ nie precyzuje jakiegokolwiek terminu przedawnienia w przeciwieństwie do przewinień łowieckich będących podstawą wszczęcia i prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

W kolejnych zarzutach złożonego odwołania (szesnasty i siedemnasty) zainteresowany powołuje się na prawo prasowe i wynikające z tego tytułu obowiązki dziennikarza. W ocenie organu odwoławczego nie można łączyć zapisów prawa prasowego z przepisami Statutu PZŁ decydującymi o wykluczeniu. Członek zrzeszenia ma prawo do oceny działalności koła (§ 40 Statutu). Wykorzystywanie natomiast prasy i uprawnień dziennikarza do spraw koła łowieckiego, w którym jest się członkiem nie powinno mieć miejsca. Wykluczenie Stanisława Pawluka z koła nastąpiło na mocy przepisów Statutu PZŁ. Dodatkowo organ odwoławczy zauważył, iż w zebranych materiałach, sprawy związane z rzekomą krytyką dziennikarską nie

potwierdziły się, a tym samym w świetle przepisów prawa prasowego, na które tak mocno powołuje się zainteresowany, niespełnione zostały przesłanki art. 12 ust. 1 pkt 1 Prawa prasowego.

W kolejnym zarzucie odwołania (osiemnasty) zainteresowany po raz kolejny podnosi kwestię związaną z tym, iż koło z prawa członka koła uczyniło jego obowiązki, za których naruszenie stosowało sankcję. W świetle zebranego w niniejszej sprawie materiału organ odwoławczy nie doszukał się tego rodzaju sytuacji. Dodatkowo należy zauważyć, iż Stanisław Pawluk za wszelką cenę próbuje udowodnić, że wykluczenie z koła jest statutową karą. Tym samym błędnie dokonuje interpretacji Statutu, gdyż zakres statutowych kar, które mogą być stosowane w stosunku do członka zrzeszenia opisany jest szczegółowo w Rozdziale XV Statutu PZŁ. Z kolei kwestia wykluczenia z koła związana jest z bieżącą działalnością ogniwa zrzeszenia, jakim jest koło łowieckie i normowana jest ona zapisami Rozdziału IX Statutu.

W dziewiętnastym zarzucie złożonej skargi Stanisław Pawluk podnosi, iż pomówienie nie może być traktowane, jako przewinienie łowieckie. W tym miejscu należy podnieść, iż po raz kolejny zainteresowany błędnie interpretuje zapis Statutu PZŁ. Przewinienia łowieckie, ich kategoryzowanie i rozstrzygnięcie zastrzeżone jest do uprawnionych organów zrzeszenia (Sądy Łowieckie, Rzecznicy Dyscyplinarni) i nie ma związku z wykluczeniem z koła, co z mocy statutu zastrzeżone jest do Walnego Zgromadzenia Członków Koła, jako najwyższej władzy w kole. Przyczyny wykluczenia z koła określone zostały w § 44 ust 1 Statutu PZŁ. Pomówienie nie powinno stanowić podstawy wykluczenia jedynie, jeżeli nie dotyczy spraw związanych z Polskim Związkiem Łowieckim czy Kołem Łowieckim. Jeżeli istnieje jednak tego typu zależność to bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem zasad, o których mowa w cytowanym przepisie statutowym.

Dwa ostatnie zarzuty (dwudziesty i dwudziesty pierwszy) odwołania złożonego przez zainteresowanego są powtórzeniem wcześniejszych, związany z rzekomym naruszeniem norm konstytucyjnych. Zostało to wyjaśnione przez organ odwoławczy

we wcześniejszych punktach rozpatrywanego odwołania i organ odwoławczy nie widzi potrzeby ich powtarzania.

Uwzględniając przytoczoną argumentację uznać należy, że uchwała o nieuwzględnieniu odwołania znajduje pełne uzasadnienie, co mając na uwadze postanowiono, jak we wstępie.

Niniejsza uchwała jest ostateczna i odwołanie od niej nie przysługuje.

Członek
Zarządu Okręgowego PZŁ w Lublinie
Henryk Andrzej Gawet

Przewodniczący
Zarządu Okręgowego PZŁ w Lublinie
Marian Płis